

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι η ακριβής εμβέλεια του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87⁽¹⁾, ήτοι το χρονικό και καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του, καθώς και η «ratio» αυτού από πλευράς κυρώσεων, σε σχέση με την αμπελουργική περίοδο 1993/1994, στην οποία ανάγονται τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως;
- 2) Ισχύει ότι, για τη συγκεκριμένη αμπελουργική περίοδο, το άρθρο 39 του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 εκτελέστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 343/94⁽²⁾ της 15ης Φεβρουαρίου 1994, ο οποίος και αντικατέστησε, ως εκ τούτου, τον κανονισμό 822/87;
- 3) Είναι η επιβολή του προστίμου ύψους 390 250 000 ITL [ιταλικών λιρών], ήτοι 201 547,30 ευρώ (διακοσίων μίας χιλιάδων πεντακοσίων σαράντα επτά ευρώ και τριάντα λεπτών), για παράλειψη παραδόσεως προς υποχρεωτική απόσταξη –κατά την αμπελουργική περίοδο 1993/94– 7 804,87 εκατολίτρων επιτραπέζιου οίνου, ποσότητας προκύπτουσας από την εφαρμογή επί της παραχθείσας ποσότητας οίνου μετά οινολάσσης, ίσης με 15 155 εκατόλιτρα (με απόδοση 126 εκατόλιτρα ανά εκτάριο), του συντελεστή υποχρεωτικής αποστάξεως 51,5 %, συμφώνως προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 610/94⁽³⁾, δυσανάλογη προς την καταλογιζόμενη παράβαση και αντίθετη προς την αρχή του δικαίου χαρακτήρα των ποινών, την οποία έχει επανειλημμένως διαπρανώσει το Δικαστήριο;

(¹) ΕΕ L 84, σ. 1.

(²) ΕΕ L 44, σ. 9.

(³) ΕΕ L 77, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2010 η Deltafina SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-29/05, Deltafina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deltafina SpA (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αυτή επικυρώνει το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο και να ακυρώσει ή, επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πρωτοδικώς απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος που αυτή επιβάλλει πρόστιμο στη Deltafina ή, επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως:

- 1) τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος προβλήθηκε κυρίως και κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τον προβληθέντα από τη νυν ανααιρεσείουσα ισχυρισμό ότι, στο πλαίσιο του ποσοτικού υπολογισμού του επιβληθέντος σ' αυτή προστίμου, υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Προς στήριξη του ως άνω λόγου αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή καθόρισε, όσον αφορά τη Deltafina, το υψηλότερο αρχικό ποσό προστίμου, στηριζόμενη στο γεγονός ότι η Deltafina ήταν η σημαντικότερη αγοράστρια μεταποιημένου καπνού στην Ισπανία. Αντιθέτως, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις λοιπές επιχειρήσεις που μετείχαν στην παράβαση (συμπεριλαμβανομένης της εταιρίας που ανήκει στον ίδιο όμιλο με τη Deltafina, ήτοι της Taes) καθορίστηκε αποκλειστικώς βάσει της θέσεώς τους στην αγορά του ακατέργαστου καπνού στην Ισπανία, ήτοι στην αγορά εντός της οποίας έλαβε χώρα η παράβαση. Το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον η Cetarsa και οι επιχειρήσεις Dimon/Agroexpansion και Standard/WWTE ήσαν, επίσης, κάθετα διαρθρωμένες επιχειρήσεις και κατείχαν σημαντικές θέσεις στην αγορά του μεταποιημένου καπνού στην Ισπανία. Ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν ελήφθη υπόψη για τον καθορισμό των προστίμων που επιβλήθηκαν, αντιστοίχως, σ' αυτές. Επομένως, στο πλαίσιο του καθορισμού του επιβληθέντος στη Deltafina προστίμου, η Επιτροπή έλαβε υπόψη έναν παράγοντα που δεν χρησιμοποιήθηκε σε σχέση με τις λοιπές επιχειρήσεις·

- 2) τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος προβλήθηκε επικουρικώς και κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως την κατά το άρθρο 81 ΕΚ έννοια της «επιχειρήσεως» καθόσον απέρριψε, με αντιφατική και μη σύνομη συλλογιστική, τον προβληθέντα από τη νυν ανααιρεσείουσα ισχυρισμό ότι δεν χορηγήθηκε στη Deltafina μείωση προστίμου ίδια με εκείνη που χορηγήθηκε στην εταιρία Taes, που ανήκει στον ίδιο όμιλο με τη Deltafina, κατόπιν της αιτήσεως την οποία υπέβαλαν από κοινού η Taes και η Deltafina υπό την αιγίδα της εταιρίας που είναι επικεφαλής του ομίλου στον οποίο ανήκουν, ήτοι της Universal, και με την οποία η Taes και η Deltafina αποσκοπούσαν στο να τύχουν επεικέλους μεταχειρίσεως.

Προς στήριξη του ως άνω λόγου αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως την κατά το άρθρο 81 ΕΚ έννοια της «επιχειρήσεως», καθόσον απέστη από τη σχετική νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως από εκείνη που απορρέει από την υπόθεση C-97/08 P, Akzo, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου στις 10 Σεπτεμβρίου 2009. Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων, η οποία εκδόθηκε το 1996 (ΕΕ C 207, σ. 4), έπρεπε να εφαρμοστεί επί της επιχειρήσεως Taes/Deltafina στο σύνολό της, και όχι επί των δύο εταιριών χωριστά, καθόσον η ανακοίνωση αυτή τυγχάνει εφαρμογής επί των «επιχειρήσεων» και όχι επί των μεμονωμένων νομικών προσώπων. Τέλος, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή προκειμένου να αρνηθεί να χορηγήσει στη Deltafina το χορηγηθέν στην Taes ευεργέτημα της μείωσης προστίμου είναι αβάσιμα. Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων αυτών, η Deltafina και η Taes αποτελούσαν ενιαία επιχείρηση και, ως εκ τούτου, στη Deltafina έπρεπε να χορηγηθεί μείωση προστίμου ίδια με εκείνη που χορηγήθηκε στην Taes.